

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 39 (835) | Субота, 24 вересня 1983 року | Ціна 2 коп.

ПРАВОФЛАНГОВІ ЗМАГАННЯ

НАЧЕВ
Пантелеймон Михайлович

слюсар Сокологірнського ефіро-олійного радгоспу, що в Запорізькій області. За високу професійну майстерність його по-праву називають майстром — золоті руки.

МИНКО
Микола Володимирович

наладчик оптичного обладнання Харківського УВП-1. Працює на підприємстві 33 роки, виробничі завдання виконує на 130 процентів.

ТИМОШЕВСЬКИЙ
Петро Васильович

паяльник по свинцю Харківського тракторного заводу. Планові завдання він постійно виконує на 135—145 процентів, якість праці передовика завжди відмінна.

МЕЛЕНКО
Кужьма Юрійович

робітник Берегометського ліскокомбінату імені 50-річчя Радянської України Чернівецької області. За сумлінну працю його удостоїли звання «Ударник комуністичної праці».

НАСНАЖУЄ РАТНИЙ ПОДВИГ ГЕРОІВ

Проміжні електромагнітні реле, удостоєні державного Знака якості, знайомі багатьом споживачам. Вони з успіхом використовуються в автоматизованих лініях верстатобудування ряду заводів нашої країни. А виготовляють цю продукцію на Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт».

По-ударному трудяться колектив у третьому році одинадцятиріччя. Планове завдання серпня з нормативно-чистої продукції, наприклад, тут виконано на 102,2 процента, виготовлено понад план продукції на 11 тисяч карбованців, у тому числі на 9 тисяч — з почесним п'ятикутником.

Коли на підприємстві довідалися про звернення ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці відзначити ударним трудом славу рішучо визволення рідного Києва від німецько-фашистських загарбників, передові виробничники і колективи вирішили підтримати цей почин і стати на Вахту героїв Дніпра.

На мітингу, що відбувся на підприємстві, голова ради ветеранів П. А. Довженко закликав досвідчених виробничників і молоді ударною працею зміцнювати мир, трудитися з подвійною енергією за себе і за тих, хто по-

ліг в борні, захищаючи від ворога рідне місто. Пропозицію — перерахувати у Фонд миру 980 карбованців — робітники зустріли схвально.

Всі цехи, дільниці, бригади взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і прагнуть достроково впоратися з їх виконанням.

Так, третій, складальний цех, записав у свої соціалістичні зобов'язання такий пункт: до знаменної дати виготовити понадпланово нормативно-чистої продукції на 10 тисяч карбованців. Цього показника буде досягнуто не кількісним збільшенням працюючих, а виключно за рахунок зростання продуктивності праці.

Вагомий внесок у виконання цього завдання робить бригада остаточного складання виробів РПС-113, яку очолює кандидат в члени КПРС, досвідчений керівник Михайло Федорович Михайленко. Цей колектив один з перших в об'єднанні впровадив нову форму організації і стимулювання праці — метод бригадного наряду. Було це трохи більше двох років тому. Результати праці цього згуртованого колективу говорять самі за себе. Кількість трудівників тут скоротилась з 14 до 11, продуктивність праці зросла на 3,5 процентів.

І ще декілька не менш важливих за попередні перерахунок принесла новинка: у бригаді всі слюсарі-електромонтажники досконало оволоділи суміжними операціями, плінність кадрів тут зведена практично до нуля, вся продукція сходить з конвеєра тільки з державним Знаком якості.

Притаманний членам бригади й творчий пошук. Досвідчена слюсар-електромонтажниця Лідія Іванівна Вайницька, наприклад, запропонувала виготовити спеціальне пристосування для складання корпусу сердечника. Впровадження цієї раціоналізаторської пропозиції позитивно вплинуло на підвищення продуктивності праці, а час, затрачений на складання вузла, скоротився на п'ять процентів.

Досвід, висока виконавська майстерність, дають змогу передовим трудівникам Лідії Іванівні Фігурі, Наталії Іванівні Годинській, Марії Іванівні Вигорницькій та багатьом іншим значно перевиконувати денні виробничі завдання, здавати продукцію відділу технічного контролю з першого подання. З них беруть приклад і молоді робітничі. Олена Хан, до речі, не тільки крокує в одній шерензі з передовиками, а й

бере участь у громадському житті колективу. Вона — начальник штабу «Комсомольського прожектора» підприємства, редактор цехової стіннівки.

І, зрештою, останнє: члени бригади М. Ф. Михайленка вирішили до знаменної дати — 40-річчя визволення Києва від німецько-фашистських загарбників, виконати свої особисті завдання трьох років одинадцятиріччя. А на початку вересня вони рапортували: слова свого дотримали з честю!

До кінця року складальники виготовлять понад план ще 11 тисяч штук виробів РПС-113.

У колективі надійно прижився девіз «Кожній бригаді — найвищу продуктивність праці і якість продукції, кожному члену бригади — зразкове робоче місце!»

Цьому сприятиме зміцнення трудової дисципліни, а також зменшення внутрішніх втрат часу тощо.

В цеху робиться все, щоб цей девіз став законом трудового життя кожного бригадного колективу.

В. ГАЙДУК,
кореспондент
«Нашого життя».

м. Київ.

ПО РЕСПУБЛІЦІ

ДО ЛІТА, ПОЛОНІНО!

Останні ватри погасли на високогірних карпатських пасовищах — полонинах. Урочисто, як найбільш шанованих людей, зустрічають в рідних селах тваринників, що літували із стадами на верховні.

Є про що рапортувати полонинникам на організованих у колгоспах на їхню честь святах. За чотири місяці вони виробили майже половину запланованої на рік продукції. Досвідчені працівники робили на полонинах знамениту гуцульську бринзу і масло. Це в багато разів скоротило затрати на перевезення продукції на важких гірських дорогах. Вперше полонинники повністю використали всі відходи від переробки молока. На спеціально створених підсобних фермах ними відгодовували вони свиней.

Нині тваринники Карпат розгорнули змагання з тим, щоб закріпити успіх полонинського літа, добиватися високих стабільних результатів праці на кожній фермі і в зимовий період.

МУЗЕЙ ШВИДКОЇ ДОПОМОГИ

Музей швидкої допомоги відкрився в місцевому спеціалізованому медичному центрі. Починається експозиція з історичної довідки: «28 квітня 1910 року о 12 годині 30 хвилин карета швидкої допомоги вперше у Харкові виїхала до хворої Марусі». Такі карети у дореволюційній Росії були лише в дев'яти містах при поліцейських дільницях і займалися здебільшого доставкою пацієнтів у лікарні, та й то за плату. Центральне місце в музеї відведено матеріалам, присвяченим професорові О. І. Мещанінову, ім'я якого носить нині Харківська лікарня швидкої допомоги. Завдяки мужньому патріоту діяльність «невідкладної допомоги» не припинялась навіть у роки тимчасової окупації міста фашистськими загарбниками. Він керував роботою підпільного госпі-

талю, який врятував життя багатьом пораненим радянським воїнам.

Сьогодні міський центр швидкої медичної допомоги має підстанції в усіх районах, стаціонар на тисячу місць. У ньому діють 28 відділень, центральна диспетчерська, міський реанімаційний і міжобласний опіковий центр, 13 кафедр Харківського медичного інституту і Українського інституту вдосконалення лікарів. Щодня на лінії виходять сто машин невідкладної допомоги — спеціалізовані кардіологічні, реанімаційні, дитячої допомоги.

«СТРІЛА» ВИХОДИТЬ НА ПЛАСТ

Високий темп проходження гірничих виробок без застосування ручної праці забезпечують бурові установки «Стріла-77», серійний випуск яких освоїв Горлівський машинобудівний завод імені С. М. Кірова. Сьогодні партію таких машин відвантажено на адресу шахт Кузбасу, Грузії і Донбасу.

«Стріла» створена і в інституті «Дондипровуглемаш», виключила трудомісткі і дорогі буро-підривні роботи. Руїнуючи міцний піщаник, машина прокладає кризь породу до вугільних пластів тунель метрової діаметру. Такі виробы потрібні для провітрювання вибоїв, транспортування вугілля, спускання ґрунтових вод, доставки матеріалів.

Новий агрегат змінив традиційну технологію буріння: рухаються не штанги, на яких звичайно кріпиться інструмент, а снаряд-обертас. У свердловину заглиблюється і електричний двигун, що працює з ним в одній зв'язці. Так досягається рідкісна у шахтах швидкість проходки: «Стріла-77» щогодини залишає позад себе до 2,7 метра готової виробки.

Цього року підприємства провідних вугільних басейнів країни одержать близько 30 таких установок.

(РАТАУ).

ДОБАВИВСЯ ОЗДОРОВЧИЙ КОМПЛЕКС

В Івано-Франківську введено в дію оздоровчий комплекс — останній об'єкт дитячого садка «Лісова казка» об'єднання «Прикарпатліс». Тепер це — ціле містечко, в якому створено всі умови для фізичного й естетичного виховання дітей. До їх послуг — корпуси з харчоблоками, спальнями, залами й кабінетами, ігровим майданчиком з павільйоном, автотроєм, дендрарієм, стадіоном, двома басейнами, гімнастичним залом. Прикрасили всі об'єкти містечка карпатські майстри.

З початком навчального року кращий дитячий заклад міста стане базовим для підготовки кандидатів у дитячо-юнацькі спортшколи з плавання і гімнастики.

На знімку: загальний вигляд дитсадка «Лісова казка».

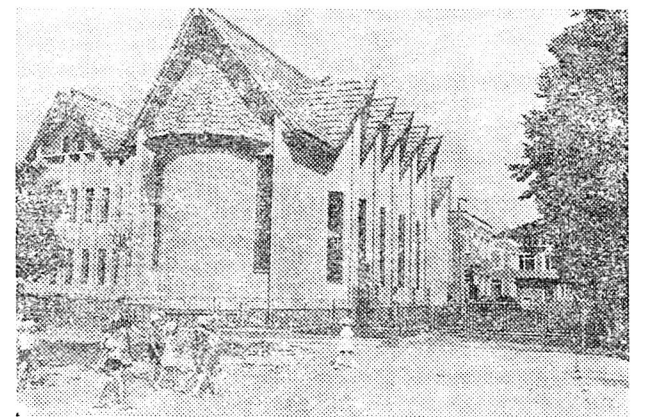

Фото В. Миговича

(Фотохроніка РАТАУ)

ЦЕНТР ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНОЇ РОБОТИ

Працівники бібліотек Івано-Франківської обласної організації УТОГ, пропагуючи літературу, широко використовують у своїй роботі книжкові фонди, котрі постійно поповнюються. Це — література з питань марксистсько-ленінської теорії і практики комуністичного будівництва, діяльності КПРС, книги серій «З досвіду партійної роботи», «Люди трудового подвигу», «Полум'яні революціонери». «Повісті про діла і людей партії».

Відгукнувшись на заклик своїх колег з Києва, наші бібліотекарі систематично проводять суспільно-політичне читання «Партія — авангард радянського народу». Провідне місце в них займає пропаганда ленінської теоретичної спадщини, матеріалів XXVI з'їзду КПРС, постанов партії та уряду.

— Особливу увагу звертаємо на вивчення матеріалів Пленуму (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, — говорить Юстина Михайлівна Іванів, яка веде бібліотечну роботу у Калуському клубі глухих. — Ми організували книжкові виставки, оформили тематичні папки з газетними вирізками, проводимо коментоване читання і обговорення питань, порушених Пленумом.

Бібліотекар Івано-Фран-

ківського будинку культури З. М. Гуменюк провів у гуртожитку УВП диспут «Чи цікаво ти живеш?».

— Жити цікаво і змістовно, — сказав один з виступаючих, — це — коли кожен день насичений корисними справами, коли є мета велика і світла.

На ознаменування 165-річчя з дня народження основоположника наукового комунізму Карла Маркса бібліотеки області провели бесіди, відкриті перегляди літератури, бібліографічні огляди «Карл Маркс — мислитель, революціонер», «Сторінки великого життя», «Трудове й інтернаціональне виховання у сім'ї Карла Маркса» та інші.

Усіма формами і методами бібліотеки розкривають історичні завоювання радянського народу, здобуті під керівництвом КПРС, її зростаючу роль в житті нашого суспільства.

Цикл масових заходів за темою «Історичний досвід КПРС» проведено в Івано-Франківському обласному будинку культури. Тут вже стали традиційними зустрічі молоді з ветеранами партії і Великої Вітчизняної війни, які у своїх виступах діляться спогадами про спільну роботу з відомими учасниками

революції. Такі вечори переходять у розмову про перетворення, які відбулись на Прикарпатті за роки Радянської влади.

Бібліотеки обласної організації УТОГ стали центрами громадсько-політичної роботи. Їх працівники беруть активну участь у проведенні єдиних політднів, організують відкриті перегляди літератури, книжкові виставки, допомагають пропагандистам і слухачам різних ланок політосвіти.

Велику роботу проводять бібліотеки по вихованню молоді в дусі марксистсько-ленінської ідеології, комуністичної моралі та активної життєвої позиції. Посилялась пропаганда художніх творів, що розкривають образ комуніста.

До 80-річчя Другого з'їзду РСДРП провели відкриті перегляди літератури «КПРС — авангард радянського народу», «В. І. Ленін — творець партії нового типу», «Комуністи — це слово міцніше від крики», усні журнали «Ленінським курсом будівництва комунізму», зустрічі молоді з ветеранами партії і праці, тематичні вечори, читальні конференції, бесіди та інші заходи.

Н. КОНВАЛЮК.
м. Івано-Франківськ.

ЗАОЩАДЖУВАТИ — ЗНАЧИТЬ ПРИМНОЖУВАТИ

Завдання визначено

КОЛЕКТИВ трудівників Черкаського УВП у відповідь на заклик партії всемірно економити матеріальні, трудові і фінансові ресурси, втілюючи у життя рішення червеневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, широко розгорнув рух за раціональне і ощадливе використання матеріалів, сировини, палива та енергії.

Певний досвід у цьому питанні на підприємстві вже нагромаджено. Черкаське УВП — учасник Республіканського громадського огляду ефективності використання сировинних і паливно-енергетичних ресурсів.

У план науково-технічного прогресу і підвищення ефективності виробництва на підприємстві включено спеціальні заходи, спрямовані на

посилення режиму економії всіх видів матеріальних ресурсів, розроблено спеціальні положення по підбиттю підсумків змагання у русі за економію і бережливість. За перше півріччя нинішнього року підприємство зекономило всіх видів сировини на 13 тисяч карбованців, в тому числі лісоматеріалів 15,4 кубічних метра, нітропродукції — 3,0 тонни, шліфувального паперу близько шести метрів. Значних показників досягнуто також в економії електро- і теплоенергії.

Наведені цифри свідчать про те, що виробничники-дбайливо, по-господарськи ставляться до народного добра. Кращих результатів у русі за бережливість досягнуто на дільницях, де трудяться М. Нікогда, В. Злих, С. Шевченко. Але, незважаючи на добрі показники, на жаль, трапляються упушення в справі раціонального використання сировини і матеріалів. Збитків підприємству завдає випуск неякісної продукції. Втрати від браку повинні бути максимально зменшені. Це питання стоїть сьогодні в центрі уваги виробничників Черкаського УВП.

М. МЕЛЕШКО,
економіст
Черкаського УВП.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА: НАШ ВНЕСОК

СПРАВА ВАЖЛИВА, КОРИСНА

Продовольча програма — справа всіх — так розуміють накреслення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС щодо повного забезпечення країни продовольчими товарами і нечуючі трудівники, які були присутні на загальних зборах первинної організації Козелецького міжрайвідділу УТОГ.

На них йшлося про виробничі досягнення трудових колективів, як вони втілюють у життя накреслення партії, а також називались передовики сільськогосподарського виробництва. Серед них — свинарка Василина Лоза, дояр Василь Гвідій, тракторист Григорій Отрошко, телятниця Маринна Черета.

Слово, як кажуть, ділом красне. Всі згадані товариші трудяться успішно над виконанням поставлених завдань.

Нечуючі трудівники і пенсіонери села добре усвідомлюють, що особисте господарство також є своєрідним доповненням суспільного виробництва. Тому кожен з них робить свій внесок у збільшення продовольчих запасів країни.

Так, Ольга Євлях з села Кобижча продала державі 950 кілограмів молока, Дар'я Кравченко — 1 тону картоплі, а Петро Цирень з цього ж села уклав договір з колгоспом на відгодівлю двох бичків вагою до 300 кілограмів.

Ці товариші живуть у Бобровицькому районі.

Григорій Головач з села Чемер Козелецького району зобов'язується здати 50 кілограмів смачного дієтичного кролячого м'яса. Він уже продав державі 250 кілограмів свинини, а його односельчанка Ольга Ширенкова найближчим часом здасть телицю вагою 200 кілограмів та такої ж ваги свиню.

Продаж нечуючими трудівниками села продуктів харчування з особистих підсобних господарств триває.

П. ШИРЕНКОВ,
голова Козелецького міжрайвідділу УТОГ.

Чернігівська область.

ВИСТОЯВ І ПЕРЕМІГ

Страшні два роки пережила Донецька земля за часів окупації. І коли, нарешті, прийшов довгожданий день визволення, зустріли його люди з радістю, яку не можна було й описати.

Восьмого вересня виповнилася 40-а річниця визволення Донбасу від німецько-фашистських загарбників. Дванадцятого вересня 1943 року село Велику Новоселівку звільнили воїни 40-ої гвардійської стрілецької дивізії під командуванням Героя Радянського Союзу полковника Д. В. Казакова.

Серед тих, хто зустрічав воїнів-визволителів, був і невисокий 18-річний юнак Валентин Мальтабар, який уже встиг відчутти на собі всі страхоття війни. Серце його рвалося до помсти за сплюндровану рідну землю.

В кінці вересня 1943 року його призвали до лав діючої армії і направили в 665-й стрілецький полк 216-ої дивізії автоматників.

Мрія Валентина здійснилася: зі зброєю в руках він гнав фашистів зі своєї рідної землі. В боях виявляв

хоробрість і солдатську винахідливість. Був поранений. А після госпітало його направили на відбудову міста-героя Сталінграда. І тут трапилося те, чого й не сподівався. Під час розкопок вибухнула міна. Свідомість повернулася тільки в госпіталі.

Був сонячний весняний день, але на душі у Валентина — похмуро: він втратив повністю слух і частково мову. І це в 20 років!

Але солдат не впав духом. Він вистояв і переміг свою душевну слабкість.

Повернувшись у рідне село, Валентин Мальтабар відразу ж включився в трудовий ритм по відновленню народного господарства. Тут йому пригледився фронтвий гарт і набула спеціальність будівельника.

Працював старанно скрізь, де були потрібні його дужі руки. Багато років трудився теслею в комбінаті комунальних підприємств, а нині ударник комуністичної праці, член УТОГ Валентин Миколайович Мальтабар трудиться теслею міжколгоспного комбінату.

Багаточисленні грамоти, нагрудні знаки переможця соціалістичного змагання самі говорять про трудовий героїзм фронтвика.

Пам'ятну дату в житті області і району ветеран вій-

ни і праці В. М. Мальтабар зустрічає виконанням своїх підвищених соціалістичних зобов'язань.

В. КРУГЛЯК,
ст. Велика Новоселівка,
Донецька область.

На знімку: Валентин Миколайович Мальтабар за роботою.

Діла і турботи рідного підприємства не байдужі ветеранам праці. Вони прагнуть передати трудову естафету у надійні руки — працюючі і умілі. А хто, як не діти, найкраще продовжать справу своїх батьків.

На знімку: трудова династія Одеського заводу «Пресмаш». У центрі — глава сімейства Володимир Павлович Гервиц-Ланде, (зліва направо) онук Андрій, дочка Олена, зять Василь.

Фото П. ХАРКІВСЬКОГО.

СТАНУТЬ МАЙСТРАМИ

На Артемівському УВП відбулася зустріч колективу підприємства з учнями — майбутніми молодими робітниками. Усі вони — цього річчя випускники спецкіл-інтернатів.

Завдяки до цієї події в школах-інтернатах відбулася розмова керівників УВП, представників облвідділу, дирекції вечірньої школи робітничої молоді глухих з старшокласниками. Їм розповіли про умови праці в трудовому колективі, про основні професії, що їх можна опанувати тут.

Юнаки та дівчата довідалися також, як відпочиває молодь, які гуртки художньої самодіяльності діють при Будинку культури глу-

хих, як поставлена фізкультурно-масова робота.

...Радо зустріли на підприємстві молодь. А ввечері відбувся перший урок — урок Миру. На ньому були присутні представники УВП, а також представники облвідділу, чемпіон Олімпійських ігор серед нечуючих — Ольга Глодіна. Вона побажала учням міцного здоров'я, успіхів у праці і навчанні.

З. СЕЛЕЗНЬОВ,
м. Артемівськ

Донецької області.

ЕСТАФЕТА ТРУДОВОЇ СЛАВИ

Вечір посвячення в робітників відбувся нещодавно на Харківському УВП-2.

Виступаючи перед присутніми, головний інженер Г. Я. Жушман сказала, що ця хвилююча подія повинна залишитися в пам'яті кожного юнака та дівчини на все життя.

Учбово-виробниче підприємство, куди прийшла трудитися молодь, — одне з кращих колективів не тільки Товариства, але й міста. Славна традиція виробничників — постійно перевиконувати планові завдання — передається молодим робітникам як естафета, як символ сумлінного ставлення до виконання своїх обов'язків.

Тільки за всім місяців нинішнього року, наприклад, реалізовано понад план про-

дукції на 198 тисяч карбованців, зекономлено 15 тисяч кіловат-годин електроенергії.

Ветерани праці В. П. Тищенко та Р. С. Кураш побажали молодим виробничникам якомога краще опанувати професію, добросовісно ставитись до роботи.

За дорученням молодих робітників на вечорі виступила швачка Л. Л. Спиридонова. Вона заповіла, що молодь стане гідною зміною ветеранів, працюватиме з повною віддачею: високопродуктивно і якісно.

Того вечора 17 юнакам та дівчатам були вручені трудові книжки, квіти та пам'ятні сувеніри.

Л. РЕВТОВ,
м. Харків.

НА УДАРНІЙ ВАХТІ П'ЯТИРІЧКИ

Білоруське і Українське товариства глухих єднає не тільки давня дружба, але й трудове суперництво в соціалістичному змаганні. Нижче пропонуємо увазі читачів добірку матеріалів про трудові будні наших сусідів.

У РАХУНОК 1985 РОКУ

Добре працює взуттєвник Слуцької фабрики індивідуального поштття, член БілТОГ Володимир Ілліч Козел, ударник комуністичної праці, досвідчений наставник молоді і «Майстер — золоті руки». Денні норми виробітку він систематично виконує на 190 процентів і працює вже в рахунок 1985 року — завершального року одинадцяті п'ятирічки.

Ударну працю передового робітника відзначено високою державною нагоро-

дою — орденом Трудової Слави III ступеня. Серед товаришів по роботі В. І. Козел користується великим авторитетом. З нього беруть приклад, на його досвід вчаться багато взуттєвників. Володимир Ілліч спільно з дружиною Валентиною Іванівною виховав двох синів. Старший, після служби в Радянській Армії, працює шофером у рідному колгоспі «1 Травня», молодший — навчається у восьмому класі.

Передовий взуттєвник показує приклад високої соціалістичної дисципліни праці. Не було ще випадку, щоб він коли-небудь спізнився на роботу. В. І. Козел систематично перевищує норми виробітку і випускає продукцію тільки відмінної якості. За високі показники у соціалістичному змаганні Слуцький міжрайвідділ БілТОГ нагородив Володимира Ілліча Грамотою.

С. ШЕВЧУН.

ВНЕСОК РАЦІОНАЛІЗАТОРІВ

Всебічна підтримка раціоналізації і винахідництва в нашій країні є невід'ємною частиною державної політики. Вона спрямована на розквіт творчої ініціативи радянських людей. Виконуючи рішення XXVI з'їзду КПРС, винахідники і раціоналізатори роблять великий внесок у підвищення ефективності суспільного виробництва, поліпшення якості продукції та полегшення фізичної праці робітників.

Як відзначалось на листопадовому (1982 р.) пленумі ЦК КПРС, далі підвищення ефективності виробництва, його інтенсифікація, неможливі без використання новітніх досягнень науки, техніки і передового досвіду. Чимало роблять у цьому напрямку і новатори Брестського УВП. Впровадження у виробництво їх пропозицій дає вагомий економічний ефект.

Зішлюсь на конкретні приклади. Так, інженер-технолог підприємства Б. Якимов, майстер виробничого навчання Н. Міхнюк, спеціалісти технічного відділу Л. Кондратюк і А. Германович тільки за рахунок внесення змін у технологію виготовлення імпульсного трансформатора «ТІ-30» зуміли домогтися

річної економії, що становить 11 тисяч 965 карбованців. Той же інженер-технолог Б. Якимов є автором цікавої раціоналізаторської пропозиції по виготовленню спеціальної бобіни для намотування котушок виробу «ТІ-229», що дало можливість одночасно намотувати п'ять проводів і відповідно не тільки набагато скоротити строки випуску готової продукції, але й домогтися значного економічного ефекту.

Доброго слова заслуговує і інженер з метрології, секретар парторганізації підприємства Є. Івановський, який виготовив оригінальний стенд для ремонту та перевірки контрольно-вимірювальної апаратури. Разом з майстром виробничого навчання Н. Міхнюком вони модернізували стенд для зарядки акумуляторних батарей, а в співдружності з раціоналізатором В. Смолюком виготовили спеціальний прилад для перевірки статорів на коротке замикання.

Характерною особливістю новаторів нашого підприємства є те, що вони не заспокоюються на досягнутому, постійно ведуть пошук творчих рішень, які забезпечують зростання продуктивності

праці, домагаються поліпшення якості вироблюваної продукції, раціонального використання матеріальних і трудових ресурсів, скорочення втрат.

За підсумками минулого року найбільш активними раціоналізаторами стали інженери-технологи В. Якимов, А. Германович, Л. Кондратюк, контролер відділу технічного контролю А. Зелінський, майстри В. Смолюк, Е. Сурков, Н. Міхнюк, інженер Є. Івановський та інші товариші. Багато з них, за новаторський пошук і впровадження у виробництво раціоналізаторських пропозицій, нагороджені грамотами ради Науково-технічного товариства, грошовими преміями, відзначені іншими заохоченнями.

Почесна, хоч і нелегка ноша раціоналізаторів — людей творчої думки, невтомного пошуку, що гаряче закохані у свою новаторську справу. Кожний з них сповнений рішмості зробити свій особистий внесок у успішне втілення в життя планів одинадцяті п'ятирічки.

А. ЮШКОВ,
начальник
технічного відділу
Брестського УВП.

«Майстром — золоті руки» називають на Борисівському УВП швачку-мотористку Ядвігу Вікентіївну Голдукевич, яка сьогодні вже випускає продукцію в рахунок четвертого року одинадцяті п'ятирічки.

Фото К. СУБОТКА.

Добра слава лине на Могилівському УВП про кабельника-шнурувальника Володимира Олександровича Потоцькіна. Норми виробітку він виконує на 120—130 процентів.

Передовий трудівник став ударником комуністичної праці, відмінником якості. Фото К. СУБОТКА.

Зустріч з воїнами-прикордонниками

Традиційними стали зустрічі членів БілТОГ з воїнами-прикордонниками Брестського гарнізону. Ось і недавно в обласному Будинку культури глухих ми приймали дорогих гостей — відмінників бойової і політичної підготовки з прикордонної застави імені Героя Радянського Союзу Миколи Киживатова.

Перед присутніми виступили офіцер С. Новиков і сержант А. Мотенко. Вони розповіли про зростання бойової майстерності своїх товаришів по службі, про самовідданість при охороні кордону. Кінолог, старший сержант Н. Ринін продемонстрував різні прийоми дресировання собак — вірних помічників солдатів у зелених кашкетах.

Вечір пройшов змістовно, з великою користю для справи. Потім воїни-прикордонники виступили перед трудівниками Брестського УВП з концертом художньої самодіяльності. Присутні гаряче подякували вартовим кордону за цікаві розповіді, за змістовний концерт і побажали їм нових успіхів в охороні священних рубежів соціалістичної Вітчизни.

В. АНТОНЮК.

ЗАСЛУЖЕНА НАСТАВНИЦЯ

— Майстер найвищої кваліфікації, передовий бригадир швейного цеху, ударниця комуністичної праці, громадська активістка, заслужена наставниця робітничої молоді! — так представила Ольгу Антонівну Скрипник директор Брестського УВП Ніна Миколаївна Васильєва і додала: — Напишіть, хай про неї дізнаються і члени братнього УТОГ.

Характеристика, що називається, найвища. Пізніше, спостерігаючи за роботою знатної швачки-мотористки, за її спілкуванням з людьми, бесідуванням під час перерв, не можна було не помітити цілісного характеру, особистої скромності, життєрадісності і величезного працелюбства цієї гранично зібраної, симпатичної і наполегливої жінки.

— Двадцять перший рік працюю на УВП, — з гордістю розповідає Ольга Антонівна, — поріднилась не тільки з людьми, але й з підприємством. Путівку в життя дала мені, сільській дівчині з села Хомичово Іванівського району Брестської області, Кобринська школа-інтернат. Тут же, на підприємстві, в робітничому колективі я досягла всього, чого прагнула: і трудової слави, і майстерності, і поваги людей.

В Ольги Антонівни десятки учениць. І так уже поведлося, що імена її вихованців швидко ставали відомими всім. Новенькі оволодівали «секретами» майстерності, доганяли наставницю, завойовували славу передовиків. Сама ж Ольга Антонівна пояснює це просто: «Здібні дівчата, люблять швейну справу». І сором'язливо усміхається. Звичайно, в кожному з них вона вклала частку свого серця, допомогла обрати правильну життєву позицію.

Тепер у бригаді Ольги Скрипник вісім швачок-мотористок: Світлана Козел, Олена Полуянович, Ніна Шпиталева та інші робітничі, про котрих іде добра слава на підприємстві. Всі вони оволоділи суміжними

професіями і можуть виконувати будь-яку операцію на потоці. І не без допомоги свого бригадира. Спочатку вони ходили дивитися, як Ольга Скрипник справлялася з найскладнішими швейними операціями. Їх захоплювала швидкість, спритність, акуратність, витонченість кожного руху.

— У нашій Ольги талант від природи, — підбивала підсумки змінний майстер М. Военкова. — Працюйте всі так, як вона, і успіх прийде неодмінно.

ЛЮДИНА І ЇЇ СПРАВА

Талановитих швачок-мотористок сьогодні в цеху багато. Вони перевищують виробничі завдання, здають продукцію з першого проявлення, але наставниця іде далі і далі. Крім ударної праці у Скрипник виявлялися здібності організатора, ватажка, що вміє поводити за собою інших.

Ольга Антонівна входить до складу місцевого комітету, вона член бюро первинної організації БілТОГ, правління обласного відділу і член Центрального правління Білоруського товариства глухих. Їй, по-дівочому стрункій і привабливій, задушевній жінці-трудівниці, люди довіряють свої радощі і болі, діляться задумами, радяться. І для всіх у неї знаходиться час, добре слово і ділова порада.

Крім бригадирства, у Ольги Антонівни — дім, родина, громадська робота, художня самодіяльність, почесне звання заслуженої наставниці республіки! І з усім цим вона справляється, та ще й як! Сьогодні на її робочому календарі — останній квартал 1984 року!

О. А. Скрипник добре розуміє, що бути передовиком,

наставницею молоді, на яку рівняються інші, не просто. Давати високі проценти виробітку і відмінну якість — це тільки півсправи. Щоб твій приклад наслідували інші, недостатньо однієї робітничої майстерності і бажання трудитися краще за інших. Потрібно запалити людей, привернути їх до себе авторитетом у колективі, повести за собою. Навіть більше — завоювати симпатії товаришів по праці, створити в колективі психологічний мікроклімат, який сприяв би соціалістичній дисципліні праці, ударній роботі.

Так живе і трудиться на березі Бугу, в місті, що вкрило себе нев'ячуною славою — поруч з Брестською фортецею-героєм, Ольга Антонівна Скрипник. Вона пройшла шлях від учениці швачки-мотористки до бригадира комплексної бригади за єдиним нарядом. У неї не тільки золоті руки, але й добре серце.

Ставши кращим бригадиром підприємства, О. А. Скрипник вчить молодь жити і працювати по-комуністичному. Чимало дівчат пройшли школу Ольги Антонівни. Двома високими нагородами Вітчизни відзначено самовіддану працю і майстерність вихователя — орденом Трудової Слави III ступеня, а Указом Президії Верховної Ради Білоруської РСР їй присвоєно високе звання — Заслужений наставник працюючої молоді БРСР.

Тепер бригада швачок-мотористок, яку очолює Ольга Скрипник, бореться за звання «Колектив високої культури». Вона, як і раніше, виконує норми виробітку в середньому на 130—140 процентів, тепло відгукується про своїх подруг по швейній дільниці, з якими змагається і успішно втілює в життя плани третього року п'ятирічки.

Іван ТИТОВ.

Матеріали сторінки підготовлено колективним кореспондентом газети «Наше життя» — редакцією «Інформаційного бюлетеня ЦП БілТОГ».

СВЯТО РАДЯНСЬКОЇ СІМ'Ї

Проведення такого заходу в Артемівську стали практикувати з 1981 року. Тоді ж, вперше на вечорі, присвяченому Дню радянської сім'ї, були відзначені кращі родини нечужих — Володимира Григоровича Шияна та Бориса Яковича Діхтярова. Це — хороші робітники УВП і зразкові батьки.

А у 1982 році відзначали сімейну династію О. С. Кравцова. На УВП трудилася його мати, потім Олександр Степанович зі своєю дружиною, а згодом і його діти — Ірина та Валерій. Того ж таки року бага-

тотітну сім'ю Юрія Мешкова — нечужого інженера з наукової організації праці Артемівського УВП — було вшановано на загальнономіському святі Дня радянської сім'ї. Родині вручили пам'ятний подарунок. І ось наприкінці серпня цього року в «червоному кутку» підприємства відбувся черговий «вогник», присвячений Дню радянської сім'ї.

У залі — море живих квітів. Сюди прийшли члени УТОГ, що працюють на УВП та на підприємствах державної промисловості.

— Комуністична партія, радянський уряд велику увагу приділяють зміцненню сім'ї, підвищенню її ролі у вихованні підрастаючого покоління, — сказав секретар партійної організації підприємства Г. Х. Же-

ребцов. — Всі ми хочемо, щоб наші діти були щасливими, жили в мирі, під чистим небом. Ми прагнемо, щоб вони стали людьми працелюбними, чесними, сміливими, володіли високими принципами комуністичної моралі.

На урочистий вечір були запрошені сім'ї Гашових — Микола Іванович і Надія Григорівна, та Генералових — Віталій Миколайович і Лідія Свиридівна.

Голова місцевого комітету профспілки Раїса Михайлівна Третяк гаряче привітала подружжя, вручила їм цінні подарунки та букети квітів.

Свято закінчилося цікавою концертною програмою, вікториною, дружною бесідою.

С. ЗАХАРОВ.

м. Артемівськ
Донецької області.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ПОРУЧ З ПРАЦЕЮ

У мальовничому куточку, на березі річки Стир, поблизу хутора Козаки, що на Бродівщині, відбувся черговий етап спартакіади «Бадьорість і здоров'я», в якій взяли участь трудівники Бродівського УВП.

Призові місця з волейболу посіли колективи інженерно-технічних працівників і дільниці по складанню більярдів. У змаганнях з настільного тенісу не було рівних команді клеєльно-фанерувальної дільниці у складі М. С. Яремкевича і О. Є. Масляничук. Першість з шахів і шашок вибороли інженерно-технічні працівники, серед яких відзначилися ди-

ректор УВП П. І. Ральник і голова профспілки В. М. Островський.

Дружний колектив складальної дільниці на чолі зі своїм бригадиром, головою ради фізкультури підприємства П. В. Шевчуком посів перше місце з рибної ловлі, був найсильнішим у перетягуванні канату, переміг у багатоборстві ГПО. Добрих спортивних результатів досягли члени бригади, стюарни П. К. Зелінський, О. М. Корязін, В. П. Скруха, М. І. Ковальчук.

Команда-переможець спартакіади нагороджена перехідним призом адміністрації і профспілкового ко-

мітету. Переможців з окремих видів програми нагороджено призами і грамотами. Під час проведення змагань 30 виробничників склали норми ГПО.

Спортивні успіхи колективу Бродівського УВП невіддільні від успіхів трудових. Найкращі спортсмени, як правило, передовики виробництва. Це багатоборець, бригадир дільниці по складанню більярдів П. В. Шевчук, волейболіст, стюар П. К. Зелінський та інші. Як у спорті, так і в праці, вони прагнуть бути попереду, їх приклад надихає всіх членів колективу.

О. ДУБЕНСЬКИЙ,
інструктор фізкультури
Бродівського УВП.
Львівська область.

ГОСТІ З АЗЕРБАЙДЖАНУ

Ось уже декілька років підряд триває міцна дружба між колективами художньої самодіяльності нечужих м. Баку і м. Києва. Вони обмінюються концертними програмами.

На цей раз самодіяльні аматори Бакінського культурного закладу виступили на сцені Київського будинку культури імені А. В. Луначарського. Вони показали різноманітну програму, яку тепло і радісно зустріли кияни.

Особливо вдало виступила солістка вокально-інструментального ансамблю Євгенія Гусакова. Володіючи внятковим пластичною і сценічною мімікою, співачка виконала ряд пісень на високому художньому рівні. «Моя земля», «Мільйон червоних троянд», «Дивний острів» — цими та іншими піснями Є. Гусакова полонила глядачів. А її партнер — диктор-співак Сергій Агаджанов (він же й керівник вокально-інструментального ансамблю) не просто перекладав її мімічні твори на звукову мову, а органічно збагатив тканину виконуваних нею номерів. І цей своєрідний дует викликав гарячі оплески...

Запам'ятались також на вечорі цікаві виступи ілюзійністів Лідії та Миколи Кіпіані. Окремі їхні трюки були новинкою для київських глядачів і викликали одностайне схвалення.

Темпераментно виконав азербайджанські танці хореографічний колектив (балетмейстер і художній керівник Ариф Гаджиаббеков). Серед них — «Ялли», «Аг чічак» («Біла квітка»), комічний танець «Наречені», «Святковий» та інші.

Веселе пошвавлення в залі викликали і жартівливі сценки, пантоміми та клоунади (керівник естрадно-циркового колективу Мусеїб Мамедов). Особливо талановито була зіграна сценка «Чоловік і дружина» у виконанні Марії та Костянтина Геоджаєвих (постановник Таріель Касумов).

На закінчення концерту господарі і гості виступили з привітаннями і добрими побажаннями, обмінялися сувенірами. Потім відбувся «Вогник», в якому взяли участь колективи художньої самодіяльності двох братніх міст — Баку та Києва.

І. САПОЖНИКОВ.

ФОТОПОРТРЕТ СУЧАСНИКА

У Центральному виставочному залі запорізького відділення Спілки художників України відкрилася виставка художнього фотопортрета «Сучасник», присвячена 40-річчю визволення Запорізького краю від німецько-фашистських загарбників.

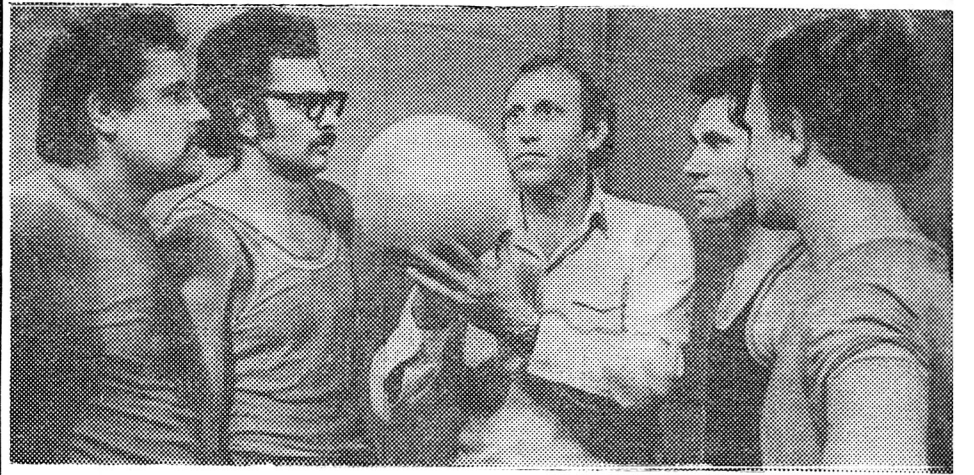
На адресу виставки надійшло понад три тисячі робіт від 1036 авторів із 189 міст Радянського Союзу. Для експозиції відібрано близько 350 студійних і жанрових

портретів, виконаних колективами фотоклубів, окремими фотолюбителями та професійними фотомайстрами.

Для переможців виставки, яка триватиме до 16 жовтня, встановлено 10 пам'ятних медалей, дипломів, спеціальні призи громадських організацій. Трудящі обласного центру і гості міста зацікавлені знайомляться з експонатами.

О. ЯГОЛЬНИК.

м. Запоріжжя.

Члени баскетбольної команди міського відділу УТОГ м. Миколаєва. У центрі тренер І. І. Сирма.

«Фото П. МІНДЕЛЯ.

ВРАХОВУЮЧИ ПОБАЖАННЯ ТРУДЯЩИХ НОВЕ У ЗАКОНОДАВСТВІ ПРО ПРАЦЮ

Радянські люди схвалюють і підтримують постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, спрямовані на зміцнення дисципліни на виробництві. Відповідно до цих постанов Президія Верховної Ради СРСР Указом від 12 серпня 1983 року внесла зміни і доповнення у деякі законодавчі акти про працю.

Зокрема змінено статтю 16 Основ законодавства Союзу РСР і союзних республік про працю. Ця стаття передбачає, що робітники і службовці мають право розторгнути трудовий договір, укладений на неповний строк, попередивши про це адміністрацію письмово за два місяці. При розторгненні трудового договору з поважних причин попередження має бути зроблене за один місяць. При цьому час виконання робіт, на які працівник переведений за порушення трудової дисципліни, у строк попередження про звільнення не зараховується.

Встановлено також, що трудовий договір, укладений на певний строк, а також строковий трудовий договір до закінчення строку його дії можуть бути розторгнуті адміністрацією підприємства, установи, організації в разі прогулу, в тому числі відсутності на роботі більш як три години протягом робочого часу без поважних причин.

Стаття 17 Основ законодавства про працю доповнена пунктом, який передбачає як самостійну підставу для розторгнення трудового договору з ініціативи адміністрації появу робітника або службовця на роботі у нетверезому стані.

Внесено доповнення у статтю 35 Основ законодавства про працю, згідно якій у необхідних випадках за згодою сторін короточасна відпустка без збереження заробітної плати може бути відпрацьована трудящим у наступний період,

виходячи з умов і можливостей виробництва.

Передбачено (стаття 49 Основ), що за шкоду, заподіяну підприємству, установі, організації при виконанні трудових обов'язків, робітники і службовці, з вини яких заподіяна шкода, несуть матеріальну відповідальність у розмірі дійсної шкоди, але не більше третини свого середнього місячного заробітку.

Відшкодування вказаної шкоди буде здійснюватися за розпорядженням адміністрації підприємства, установи, організації шляхом врахування із заробітної плати працівника. Розпорядження адміністрації має бути зроблене не пізніше двох тижнів з дня виявлення заподіяної шкоди і прийнято до виконання не раніше семи днів з дня повідомлення його працівником. Якщо працівник не згодний з врахуванням або його розміром, трудовий спір за його зая-

вою розглядається у встановленому порядку.

Встановлено повну матеріальну відповідальність за шкоду, завдану працівником, який був у нетверезому стані. Передбачено, що за систематичне порушення трудової дисципліни, прогул без поважних причин або появу на роботі в нетверезому стані робітник або службовець може бути переведений на іншу нижчеоплачувану роботу або на нижчу посаду на строк до трьох місяців.

Змінено строки звернення за розв'язанням трудових спорів. Робітники і службовці можуть звертатися в комісії по трудових спорах з дня, коли вони дізнались або повинні були дізнатись про порушення своїх прав. При звільненні за власним бажанням без поважних причин безперервний трудовий стаж зберігається, якщо перерва у роботі не перевищить трьох тижнів.

Цей порядок набрав чинності з 1 вересня.

І. СЕЛЯНКО,
завідуючий юридичною
консультацією
Укрпрофради.

РОЗПОВІДАЄ КАМІНЬ

Дивовижної краси мініатюрні я побачила в руках ворошиловградського умільця Б. П. Осмачкіна. Його маленька кімната — своєрідний музей чудових, неповторних речей.

— Ця експозиція — «Самовітні республік радянських» — присвячена 60-річчю утворення СРСР, — розповідає Борис Петрович. — У ній кулони, броші, обручки. Ось перстень «Прибалтика». Він з янтаря. Кулон «Росія». У ньому — садоліт. Тут, зверніть увагу, проглядається палехський малюнок, особливо в металі. Кулон «Україна» — з рожевого граніту і теж з національним орнаментом. У персні «Таджикистан» ви бачите символ цієї республіки — бавовникову коробочку, а в кулоні «Вірменія» — виноградне гроно з агату...

Добру посмішку викликає неповторний крокодил Гена, зроблений з гілочки білого корала. Його привезли друзі з Індійського океану. Не можна не милуватися сувеніром «Корида» з природного вапняку незвичайної форми. Оригінальним є й «Руський витязь», виконаний з шматка яшми. Умільцеві довелося додати до нього тільки шолом та меляхоровий меч.

Л. ТКАЧЕНКО.

м. Ворошиловград.

В. о. редактора
А. ДВІРКОВИЙ.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ГАЗЕТУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

Триває передплата на газети і журнали на 1984 рік.

Оформляючи передплату на періодичні видання, не забудьте передплатити і свою газету «Наше життя».

Передплатна ціна на рік — 1 карбованець 4 копійки.

Передплату можна оформити в будь-якому агентстві «Союздруку»,

у відділеннях зв'язку за місцем проживання та в громадських розповсюджувачів преси на підприємствах і в організаціях.

Наш передплатний індекс за каталогом періодичних видань України — 60981.

Не забудьте своєчасно передплатити газету «Наше життя»!